

هولوکاست

بهانه‌جویی غرب برای سرکوب آزادی بیان

■ **سید مجتبی نوریان**

یکی از مهم‌ترین موارد و عواملی که غرب به عنوان ارزش به آن می‌نگرد مسئله آزادی بیان افراد می‌باشد. مسئله‌ای که به جرئت می‌توان آن را یکی از پایه‌ها و بنیادهای مهم دموکراسی غرب نام نهاد؛ غربی که حتی نسبت به خدا، انبیای الهی و مقدسات ادیان، که هیچ ارزشی بالاتر از آن نیست هیچ حریمی را به رسمیت نمی‌شناسد و به بهانه آزادی بیان و نشر آزاد اطلاعات و افکار، هر مطلقیتی را در یک فضای

سکولارستی و بر مبنای اومانیسم نشر می‌کند. در چنین فضای سکولار و تقدس‌زدایی که هیچ مفهوم مقدسی از شیطنت‌های جریان‌های رسانه‌ای غرب بی‌بهره نیست یک‌واقع تاریخی که در حاله‌ای از ابهام هم است به عنوان خطر قزم‌زمن نهادهای مدعی حقوق بشر شناخته‌شده و رسماً تعرض به آن حریم مستوجب مجازات و عقوبت است و آن چیزی نیست به جز هولوکاست. اینکه هم‌اینک در تهران و در جایی که پرچمدار مبارزه با صهیونیسم‌بین‌الملل است مسایله‌های با حضور هنرمندان کشورهای مختلف و در رشته‌های کار تون و کار یکاتور برپاست هیچ جای تعجبی ندارد زیرا ایران با موضوعی مشخص و شفاف به این مهم مبادرت نموده است زیرا ایران و ایرانی که پیوندی ناگسستنی با هنر دارد و مبدأ و خاستگاه هنرمندان بزرگی در طول تاریخ بوده است همواره توانسته‌است حتی دیدگاه‌های ایدئولوژیک خود را نیز در قالب و به زبان فاخر هنر تئوریزه کند. از این رو نهادهای غربی مدعی آزادی بیان به جای اینکه به بهانه‌های واھی سعی در ایجاد خلل برای این مسابقه هنری نمایند شاید بهتر باشد روزه سکوت خود را بشکنند و سوالات خیل عظیم منادیان آزادی و صلح جهانی را پاسخگو باشند.

بسیار جای تعجب است که مدیر کل یونسکو خلم، ابرینا بوکسوا که از زیر مجموعه‌های سازمان ملل متحد شناخته می‌شود با عبارتی نظیر به سخره گرفتن نسل‌کشی مردم یهود، ضدارزش‌های جهانی، تحمل و اقدام متغیال، خلاق آموزش‌های یونسکو برای ترویج آموزش هولوکاست و… از این رخداد فرهنگی یاد می‌کند. دبیر سابقه بین‌المللی کارتون و پاد می‌یائبات هولوکاست عنوان می‌کند که ما در هر یک از اثبات هولوکاست نیستیم و تنها افکار جامعه جهانی را متوجه سه سؤال مهم و عمده داریم و از مراجع آکادمیک و دانشگاهی غرب انتظار می‌رود به دور از هیجانات کاذب رسانه‌ها

«ارغوان»

رسانه‌های صهیونیستی و «من و تو» را نگران کرد

اسدر در سورهی کشته‌می‌شوند)

■ **هدف فقط راه‌های عراق و سوریه نیست**
اخیراً اوسپانت «العربیه» هم گزارشی بر اساس نماهنگ «ارغوان» تنظیم کرده‌است. در این فیلم چند کودک در سنین حدود دبستان را می‌بینیم که وعده رفتن به عراق و سوریه و دفاع از مراکز شیعه همچون آرامگاه‌های امام‌ول سوم شیعیان در نجف و کربلا را می‌دهند. در یکی از صحنه‌های این نماهنگ کودکان می‌گویند: «هدف فقط راه‌های عراق و سوریه نیست / مسیرم از حرم است، قدس را هدف دارم»؛ این رسانه‌ها عمده‌انه سعی کرده‌اند آرزوی قلبی کودکان ایرانی که جانفشی برای ایران در همه زمینه‌های علمی، هنری، ورزشی و دفاع از میهن است را در پیام آنان نبینند و تنها با برداشتی توهم‌گونه به مخاطبان خود بگویند کودکان ایرانی راهی مبارزه با داعش در سوریه هستند. اما جزوالم پست‌در مطلب دیگری با عنوان: «ایران از پسران نوجوان می‌خواهد که سلاح در دست گرفته و در جنگ سوریه شرکت کنند.» سعی می‌کند با انتشار صحنه‌هایی از نماهنگ «ارغوان» که به مناسبت وفات حضرت زینب (س) و برای شهیدای مدافع حرم منتشر شده‌است، مدعی می‌شود که ایران به دنبال نام‌نویسی از نوجوانان برای اعزام به سوریه و عراق است. این نماهنگ با بازی امیر حسین ارغوانی، فرزند شهید شده (شهیدای مدافع حرم» اصطلاح رایجی است که حکومت ایران برای نیروهای استفاده می‌کند که در دفاع از مراکز تشیع و در ضمن حکومت‌بشار

■ **«من و تو» هم نگران بچه‌های ایران شد!**

پس از اسکای نیوز که با ن‌دیدن شعار هنری مخاطبان خود مضحکانه سعی کرده بود نشان دهد کودکان ایرانی به‌جنگ در سوریه می‌روند! این سایت شبکه «من و تو» بود که در مطلبی عنوان کرده است: فیلمی تبلیغاتی که در آن کودکان ایرانی از قصد خود برای رفتن به سوریه و عراق و «دفاع از حرم» خبر می‌دهند.توجه دو رسانه‌های جلوه‌دهان محرقه‌ای این نماهنگ نوشته‌اند: این فیلم با عنوان «نماهنگ ارغوان» که تقدیم به «شهیدای مدافع حرم» شده، در وب‌سایت «پارات» منتشر شده (شهیدای مدافع حرم» اصطلاح رایجی است که حکومت ایران برای نیروهای استفاده می‌کند که در دفاع از مراکز تشیع و در ضمن حکومت‌بشار

فرهنگ‌گروه‌ز

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۴

یزدان عشیری، عضو هیئت انتخاب جشنواره فیلم مدافعان حرم:

دفاع از حرم، استمرار دفاع مقدس است

اگر چه برگزاری جشنواره فیلم مدافعان حرم از ششمندان است ولی آیا این جشنواره به تنهایی می‌تواند جبران کم‌کاری و بی‌مسئولیتی کلیت حوزه فرهنگ و سینمای ایران باشد؟ یزدان عشیری، عضو هیئت انتخاب جشنواره فیلم مدافعان حرم در گفت‌وگو با ستاد این جشنواره افزود: خوشحالم که جشنواره فیلم مدافعان حرم با موضوعیت شهیدای مدافع حرم شکل گرفته‌است تا هم از این طریق به اهمیت و حساسیت این موضوع توجه شود و هم بستری فراهم شود تا هنرمندان و سینماگران متعهد و مستقل با این جریان پیوند عمیق‌تر و ملموس‌تری پیدا کنند که حالا اینچنین برای یک‌واقع صرفاً تاریخی، یهودناوزی می‌کند؟

همه این سوالات و سؤالاتی که از این دست در ذهن هنرمندان آزاد سایر ملل نهفته‌است از شرق تا غرب عالم فطرت پاک انسانی و روح بی‌الایش این هنرمندان را موضوعاتی از این دست در گیر نموده‌است.

سازمان‌های بین‌المللی می‌بایست پاسخی برای این سوالات و افکار عمومی بدهند نه اینکه با حرف‌های سیاسی در پی ضربه‌زدن به روح این مسابقه باشند. هنرمندان آزاد سراسر جهان،

به منزه جلزنی از بیکره عظیم جامعه بشری که همواره استمداد و کمک به مظلومان عالم را به واسطه حدیث شریف: کونا للظالم خُصما و لِلْمظلُوم غنا سز لروحه خویش ساخته‌اند تا ظهور دولت یار (عج) به این راه پای فشاری می‌کنند و چشم انتظار نابودی رژیم منحوس صهیونیستی‌نشت‌ه‌اند.

باشد که مسیح پیروزی نزدیک است، الیس یصبح قریب

نمایش

اولین فیلم

مشترک سینمای

ایران و لبنان

رئیس سازمان سینمایی کشور اولویت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را **تولید فیلم حرفه‌ای محوریت امام رضاع** عنوان کرد. جلسه کارگروه سینمایی چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فرهنگی هنری امام‌رضاع(با حضور حجت‌الله ایوبی رئیس سازمان سینمای کشور،سیدجوادجعفری مدیر عامل بنیاد بین‌المللی امام رضاع)، علی‌ارضا داد مشاور رئیس سازمان سینمای و دبیرکل ایرانی راهی مبارزه با داعش و بلک‌رزهایی مشاور امور استان‌های سازمان سینمای و مدیران کل ارشاد استان‌های خراسان رضوی، یزد، گلستان و لرستان در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد. ایوبی در این نشست استفاده از همه ظرفیت‌های فرهنگی کشور برای جشنواره امام رضاع(ر) اتفاق مهمی در عرصه فرهنگی و هنری کشور دانست و گفت: برای استفاده حداکثری از ظرفیت هنرمندان باید آداب و اصول برپای جشنواره‌های سینمایی رعایت نشود، به همین منظور استفاده از مشاوران هنری و سینمایی برای

قرن‌ها عزت، غرور و افتخار این سرزمین است و شهیدای مدافع حرم هم اکنون، درخشان‌ترین نگین افتخار و مباحثات جهان اسلام و ایران هستند و پرچمدار نسلی هستند که پای صیانت و دفاع از اماکن مقدسه در نبرد با کفر، جریانات تکفیری و داعش تا آن سوی مرزها جلو رفته و بر سر ایمان و آرمانش ایستاده است. ما پرایشان چه کرده‌ایم؟

عضو هیئت انتخاب جشنواره فیلم مدافعان حرم افزود: هر روز خبیر می‌رسد که جوانان مؤمن و ارزشمند ایرانی، سوری، عراقی، لبنانی، افغانی و پاکستانی در سوریه شهید می‌شوند. مردانی که برای دفاع از ما و سرزمینمان در آن جا مبارزه کرده و جانشان را فدا می‌کنند؛ موضوعی که حتی رسانه‌های غربی را به حیرت و هر انسان غیر تمدنی را به تحسین واداشته است. وی اظهار داشت: کاش برخی مسئولان فرهنگی و سینمایی ما که یز حضور مهمانان شیک و اتوکشیده غربی را در مهمانی‌ها و ضیافت‌های باشکوه فرهنگی می‌دهند و با تبلیغات پرطمطراق این افتخارات‌واهی را به رخ می‌کشند کمی این سوت‌ر، در بیخ گوش کشور عز‌یزمان و در قلب جهان اسلام به ستارگان فرزان شهیدای مدافع حرم هم نگاه می‌کردند. شهیدایی که از موهبت فداکاری‌ها و جانفشانی‌های آنها امروز، امنیت خاطر همین مسئولان برای جشن‌های باشکوه فراهم شده‌است.

عشیری تأکید کرد: پرداختن به شهیدای حرم تنها یک رسالت سینمایی نیست، بلکه تکلیف دینی و ملی است. سینمای کشور مان موظف است در این حوزه فیلمسازی کند، پس در درجه اول مسئولان سینمایی موظف هستند امکاناتی فراهم آورند تا فیلمسازانی که علاقه‌مند به کار در این حوزه هستند

وی ضمن بااهمیت خواندن بر گزاروی جشنواره فیلم مدافعان حرم در این برهه از زمان گفت: تردیدی نیست که سینما می‌تواند نقش مهمی در هر روایتی و نبردی ایفا نماید به ویژه، در بستری چالش‌های فیلیم مدافعان حرم و به امید ادامه جنگ‌های نرم، چرا شهیدایی که امروز در چارسوق جهان اسلام می‌درخشند جایی در محصولات فرهنگی و سینمایی ما ندارند و صرفاً، در درجه زور نابلیسم، گزارش‌های شستازده تصویری به آنها پرداخته می‌شود؟

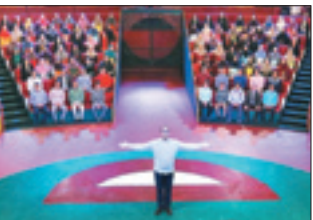
عشیری با طرح این سؤال که در کارنامه تولید سال سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تا چه مقدار به اصلی‌ترین و حیاتی‌ترین موضوع و ضرورت فرهنگی جهان اسلام (مدافعان حرم) توجه شده است تصریح کرد: شکی نیست دفاع از حرم امروز، کسادوم و استمرار دفاع مقدس ماست. دفاع هشت ساله‌ای که تا

نمایش در آمد پس از پایان اکران این فیلم ۸۸دقیقه‌ای حضران از قصه، فرم و محتوای آن راضی بودند و این فیلم را حرکتی مثبت در جهت رشد سینما و هنر مقاومت دانستند. فیلم سینمایی اوزینب به کارگردانی علی غفاری در رقابت با ۱۵۰ فیلم از ۶۰ کشور جهان موفق به دریافت جایزه بهترین کارگردانی و بهترین بازیگر مرد از جشنواره فینس فرانسه است. این فیلم به ماجرای مقاومت یک خانواده لبنانی در سال‌های اشغال لبنان به دست نیروهای اشغالگر اسرائیلی می‌پردازد. یکی از ویژگی‌های فیلم اوزینب واقعی بودن آن است.

رئیس سازمان سینمایی:

اولویت ارشاد تولید فیلم با محوریت امام رضاع است

یزد، گلستان و لرستان تاکنون ۶۹۲تدر قالب‌های مستند فیلم کوتاه، انیمیشن و تولیدات تلویزیونی رضوی دریافت کرده‌اند سیدجواد جعفری با ابراز امیدواری برای ارائه آثار فاخر در جشنواره‌های سینمایی امام رضاع) گفت: باید شرایط به گونه‌ای شود، اخراج کرد، که هر سال نسبت به سال گذشته گامی به جلو برداشته شود. دبیر چهاردهمین جشنواره بین‌المللی امام رضاع) با تأکید بر اینکه محتوای آثار باید منطبق با فرهنگ رضوی باشد، تصریح کرد: باید تلاش شود تا خروجی جشنواره در اختیار مردم قرار گیرد. دبیر چهاردهمین جشنواره بین‌المللی امام رضاع) افزود: باید از همه ظرفیت‌های ارئه آثار با کیفیت بالاتر استفاده شود. وی در خاتمه تأکید کرد: خروجی تلاش‌های یک ساله همه اعضای فعال چهاردهمین جشنواره بین‌المللی امام رضاع) در مراسم اختتامیه در استان‌ها نمود خواهد داشت، بنابراین همه تلاش باید بر این باشد که در استان‌های میزبان برنامه‌های سینمایی مردمی شایسته و باشکوه برگزار شود.

وقتی خندوانه به جنگ یک ناهنجاری اجتماعی می‌رود

■ **معصومه طاهری**

برنامه خندوانه که زمانی تاک شوپی ساده بود و اجبار خندیدن به هر قیمت را آموزش می‌داد به نظر می‌رسد به بلوغ و پختگی رسیده و به بررسی مسائل اجتماعی روی آورده است. هفته پیش در برنامه‌ای به مغلض اجتماعی - فرهنگی‌ای که در دوسال اخیر ایجاد شده و مورد توجه رسانه‌ها البته به صورت منفی قرار گرفته است اشاره نمود. رامبد جوان با موضوع کلی خوانندگی به خصوص شبیه‌سازی عده‌ای از هواداران یک خواننده مرحوم برنامه خود را روی آنتن برای پخش برد. او سه مهمان جوانی را دعوت کرده بود که به عنوان بدل‌های مرحوم پاشایی شناخته می‌شدند؛ آنها با تیپ و ظاهر پاشایی در رسانه‌ها و مجامع عمومی مطرح می‌شدند. یکی از آنها می‌گفت من از طریق دوستان و اطرافیان پاشایی را می‌شناختم و دوست داشتمم خودم را مثل او بکنم چون شخصیتی اسطوره‌ای بود. نفر دوم هم می‌گفت من خودم فعالیت هنری می‌کنم و صداسازی (تقلید صدا) خوبی دارم که برای اجرای آهنگ‌های پاشایی خودم را به شکل او در می‌آورم و نفر سوم هم که جوانی بازاری بود علت بدل شدن خود را اخلاقی و مرام مرحوم پاشایی دانست. غریب از مرحوم پاشایی معترض شد و خود که قبل از هر چیز وظیفه آماده‌سازی ذهن مخاطب را بر این موضوع داشت به شکلی بویا با آنها گفت‌وگو کرد و صراحتاً نسبت به این تقلید عجیب و غریب از هر حرم پاشایی معترض شد و اینکه چرا وقتی می‌توانیم خودمان باشیم باید به این شکل خود را شبیه فردی که دوستش داریم بکنیم و شخصیت اصلی خویش را از بین ببریم؟! نکته جالب در این هم می‌گفت آن بود که این سه بدل هیچ کدام دوستی نزدیک مدت دار با مرحوم پاشایی نداشتند و تنها از طریق دوستان و اطرافیان او را می‌شناختند. علاوه بر این سه بدل، پسر نجیب شاد دراین وقتی هم دعوت شده بود که تیپ و لباسش را مانند مرحوم پاشایی کرده بودند و با اینکه بسیار کوچک بود سعی می‌کرد با همان تن صدای بچگانه خود ترانه مرحوم پاشایی را با تنی غمگین تقلید کند. وقتی در گفت‌وگو از او سؤال کرد چرایش آهنگ غمگین را می‌خوانی گفت آهنگ غمگین دوست دارم اما وقتی جوان کت و شینک و کلاه او را برداشتم و از کودکت خواست شعری که خوانده‌ام بخواند شعر خوشحال و شاد و خندانم… را خواند و از سر هیجان حتی پای خود را مدام تکان می‌داد؛ شعری که مقتضی سن و سال خودش بود.

متأسفانه اینگونه به نظر می‌آمد که کودک شش ساله متأثر از جو خانوادگی و علایق پدر و مادر قرار گرفته بوده است که چنین رفتار و پوششی مغایر با سن و سال کودکانه خود داشت. رامبد جوان جمله جالبی بعد از این خطاب به او و حاضرین گفت: مهم این است که آدم خودش باشد و همان چیزی که هست باشد در این صورت خوش تیپ هم هست.

به نظر می‌رسد جوان و تیم خندوانه که حالا بزرگ‌تر هم شده است شجاعانه و با صراحت کامل بدون رودربایستی به این موضوع پرداخت؛ موضوع مهمی که اغلب رسانه‌ها چون خودشان تابع موجه‌های ایجاد شده هستند جرئت بیان آن را ندارند ولی خندوانه این بار تلاش کرد تا به اصلاح یک اشتباه اجتماعی بپردازد و این جای تقدیر دارد. بعد از این برنامه مفید شاهد موج سازی‌های منفی و خندوانه زرد در فضای مجازی بودیم که همچنان ادامه داد؛ فضا سازی‌هایی که به بهانه واکنش هواداران مر ترضی پاشایی نسبت به برنامه خندوانه صورت گرفت؛ رسانه‌هایی که به هر قیمت ممکن به دنبال دیده شدن و کلیک خوردن بیشتر هستند نه جریان‌سازی مثبت و خدمت به جامعه ایرانی.

فراموش نکنیم که همین رسانه‌های زرد یا به قول جلال آل احمد رنگین‌نامه‌ها به خاطر بازدید بیشتر به پدید آمدن چنین معضلاتی در جامعه دامن می‌زنند و عواقبش هم پرایشان مهم نیست. به نظر می‌رسد موضوع پاشایی و موج‌سازی خبری پس از آن جدا از بی‌اخلاقی و بی‌بند و باری رسانه‌ای که از برنامه ماه غسل شروع شد نیاز به واکوی روانشناسانه جدی دارد؛ البته پیش از این در برنامه «جیوه‌گی» به صورت اجتماعی به این مسئله پرداخته شد. در خندوانه نیز به صورتی کلی‌تری ولی با هم در حوزه اجتماعی این موضوع بررسی شد لذا می‌بایست از نگاه روانشناختی هم این قضیه بازبینی شود البته همه حرف‌های خندوانه سر بردیده پاشایی خلاصه نشد. او مختصراً به بحث موسیقی هم اشاره کرد که چرا فضای موسیقایی غمگین و افسرده‌کننده است؟! چرا عمدتاً خوانندگان و ترانه‌سراان به سمت و سوی آشناری می‌روند که بر از غم و بدی و نفرت و شکست و… است؟! و اتفاقاً بر اساس موجی که ایجاد شده با اقبال خوبی هم مواجه شده است و چه خوب است در برنامه‌های تلویزیونی گاه به این امور توجه بر پرداخته شود.